

Regionsudvalgets udtalelse om Grønbog om energieffektivitet — eller hvordan vi kan få mere ud af mindre

(2006/C 192/03)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens grøn bog om energieffektivitet (KOM(2005) 265 endelig);

under henvisning til Kommissionens beslutning af 7. juni 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse;

under henvisning til formandens beslutning af 16. november 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til sin udtalelse af 17. juni 2004 om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester, KOM(2003) 739 endelig — 2003/0300 (COD) — CdR 92/2004 fin ⁽¹⁾;

under henvisning til sin udtalelse af 20. november 2002 om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt program for tiltag på energiområdet: Programmet »Intelligent Energi i Europa« (2003-2006) (KOM(2002) 162 endelig — 2002/0082 (COD)) — CdR 187/2002 fin ⁽²⁾;

under henvisning til sin udtalelse af 15. november 2001 om Kommissionens grøn bog »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed« (KOM(2000) 769 endelig — CdR 38/2001 fin ⁽³⁾);

under henvisning til sin udtalelse af 15. november 2001 om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (KOM(2001) 226 endelig — 2001/0098 (COD)) — CdR 202/2001 ⁽⁴⁾;

under henvisning til sin udtalelse af 13. december 2000 om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Handlingsplan for større energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2000) 247 endelig — CdR 270/2000 fin ⁽⁵⁾);

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 216/2005 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 1. december 2005 med Bernd Vögerle, næstformand for den østrigske sammenslutning af lokale myndigheder (AT/PSE), som ordfører —

på sin 63. plenarforsamling den 15.-16. februar 2006 (mødet den 16. februar) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets standpunkter

Regionsudvalget

1.1 **bifalder** på baggrund af de aktuelle tendenser, der tyder på, at energiforbruget i Europa i de kommende 15 år vil stige op til 10 %, såvel Kommissionens grøn bog som i al almindelighed initiativer til forøgelse af energieffektiviteten;

1.2 **understreger** energieffektivitetens store betydning, særlig i betragtning af den aktuelle krise på gaskmarkedet. Europas energiforsyning skal differentieres for at minimere tilfælde af afhængighed som det, der for øjeblikket kan iagttages

i Ukraine og Bulgarien. På grundlag af grønbogen om energieffektivitet er det muligt at reducere den samlede afhængighed af olie og naturgas og udarbejde en europæisk handlingsplan;

1.3 **bifalder**, at der tages hensyn til foranstaltninger på alle potentielle gennemførelsesniveauer (EU, nationalt, regionalt og lokalt), og **understreger**, at subsidiaritetsprincippet må efterleves i forbindelse med gennemførelsen;

1.4 **er sig bevidst**, at energieffektivitet yder et væsentligt bidrag til realisering af alle tre relevante energipolitiske målsætninger: forsyningsikkerhed, miljø- og klimabeskyttelse og konkurrenceevne;

1.5 **understreger** også, at energieffektivitetsforanstaltninger rummer et vigtigt socialt og arbejdsmarkedsmæssigt aspekt, idet de skaber og sikrer lokale og regionale arbejdspladser og beskytter forbrugerne mod for høje energipriser;

⁽¹⁾ EUT C 318 af 22.12.2004, s. 19.

⁽²⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 41.

⁽³⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 76.

⁽⁵⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 17.

1.6 **bemærker**, at man ikke skal have for travlt med at pålægge medlemsstaterne nye energieffektivitetsbestemmelser. Som det også nævnes i grønbogen, er der allerede mange EU-foranstaltninger om energieffektivitet — enten allerede ikrafttrådte eller under udarbejdelse — som endnu ikke har haft tid til at virke eller først skal til at gennemføres. Som eksempler kan nævnes bygningsdirektivet, direktivet om kombineret kraftvarmeproduktion, direktivet om handel med emissionskvoter og direktivet om energieffektivitet i slutanvendelserne;

1.7 **gør opmærksom på**, at der i mange medlemsstater og regioner allerede findes strategiplaner og foranstaltningsprogrammer med lignende målsætninger og virkninger som dem, grønbogen stiller krav om. Eksempelvis kan nævnes klimabelskyttelsesstrategier (efter ratificeringen af Kyoto-protokollen), allokationsplaner (i forbindelse med emissionshandel) og reduktion af luftforurenende stoffer (i forbindelse med direktivet om nationale emissionslofter). Derfor skal hovedvægten på mellem-lang sigt ikke lægges på nye effektivitetsplaner, men på konsekvent gennemførelse af de allerede eksisterende.

Som erfaringerne med gennemførelsen af disse planer viser, drejer det sig i mange tilfælde om foranstaltninger, som man hurtigt kan beslutte at gennemføre, men hvis virkninger først viser sig på længere sigt;

1.8 **gør opmærksom på**, at kommuner og regioner har iværksat talrige initiativer vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi, hvis resultater offentligheden kan stifte bekendtskab med på en lang række hjemmesider. F. eks. findes der samlinger af gode eksempler fra hele Europa på ManagEnergy's og Energie Cités's hjemmesider; ⁽⁶⁾

1.9 **er sig bevidst**, at forøgelse af energieffektiviteten er de små skridts politik. Og de små skridt tages i vidt omfang af kommuner og regioner, der på grund af deres nærhed i forhold til borgerne har en stor bevidstgørende funktion;

1.10 **gør opmærksom på**, at de to EU-målsætninger liberalisering af energimarkederne (øget konkurrence for at opnå lavere priser) og energieffektivitet er vanskelige at kombinere. Faldende priser stimulerer ikke energieffektiviteten. Desuden forsinkes fornyelsen af kraftværkerne på grund af utilstrækkelige investeringsbetingelser;

1.11 **finder det fornuftigt** at træffe foranstaltninger til fremme af en efterspørgselsorienteret politik på det liberaliserede energimarked. Det indebærer også, at miljøomkostningerne indregnes i forbrugerprisen, og at der sikres lige adgang til nettet. Strategier til forøgelse af energieffektiviteten har en afgørende rolle at spille, hvor der skal skabes modvægt til den nuværende udbudsorienterede politik;

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 **kræver**, at de energieffektivitetsplaner, der måtte blive truffet beslutning om, bliver femårsplaner med højest to evalueringer. Årlige planer og årlige evalueringer giver i praksis ikke tilfredsstillende resultater og er derfor ikke hensigtsmæssige (Spørgsmål 3);

2.2 **understreger**, at der ved udformningen af foranstaltningerne under alle omstændigheder må tages hensyn til forskellene mellem de enkelte medlemsstaters tidligere indsats og potentiale, og at der skal foretages en cost-benefit-analyse forud for enhver foranstaltning;

2.3 **afviser** fastsættelse af absolutte mål for effektivitetsforøgelsen. Det bør nemlig forhindres, at de medlemsstater, der hidtil har udvist mindre omhu i deres omgang med energi, opnår konkurrencemæssige fordele. De medlemsstater, der allerede har gennemført besparelser eller anvender særlig effektiv teknologi, har mindre potentiale til at øge effektiviteten yderligere og ville klart blive forfordelt, hvis der blev fastsat absolutte mål;

2.4 **anbefaler** i stedet et benchmarking-system, hvor der foreslås nationale energieffektivitetsmål for hver medlemsstat på grundlag af analyser af de forskellige klimatiske forhold og landets tidligere energieffektivitetsmæssige præstationer. Disse nationale målsætninger kan senere få indflydelse på fastlæggelsen af europæiske standarder og dermed åbne mulighed for hensyntagen til nationale forhold og for mere retfærdig indregning af tidligere præstationer;

2.5 **er af den opfattelse**, at emissionshandelsmekanismen skal udformes sådan, at kraftværker, efter en rimelig overgangsperiode, i allokationsplanen kun får tildelt det antal emissionsattester, der svarer til produktionen af den planlagte mængde el og varme på et gas- og dampkraftværk med kraftvarmekobling. Dermed ville man sende et klart signal om at tilstræbe at forøge energieffektiviteten i forbindelse med elproduktion (Spørgsmål 13);

2.6 **foreslår**, at man overvejer på lignende måde at foretage en beregning af emissionsattester til industrien. Hver industri-virksomhed skulle så kun kunne få det antal emissionsattester, der svarer til produktion af den planlagte produktmængde på den mest energieffektive virksomhed. Denne foranstaltning ville indebære en flytning af omkostningerne i overensstemmelse med forårsagerprincippet og en betydelig energi- og CO₂-besparelse (Spørgsmål 2);

2.7 **kræver** accept af statsstøtte til foranstaltninger, der fremmer miljømæssige innovationer og produktivitetsforbedringer, som kan forøge energieffektiviteten. Denne støtte kan på den ene side tage form af investeringsstøtte, der fritager stimulering af innovativ energieffektiv teknologi fra notificeringspligten. På den anden side bør energieffektivitet komme i

⁽⁶⁾ <http://www.managenergy.net/gp.html>
<http://www.energie-cites.org/page.php?lang=en&dir=3&cat=3&sub=3>.

betragtning som generelt kriterium for miljøbeskyttelsesstøtte, da denne støtte særligt ydes på regionalt og lokalt plan; **anbefaler** ganske særligt gruppefritagelse for støtte til fremme af energieffektivitet, men som et minimum tilstrækkeligt høje tærskelværdier, så det administrative arbejde og forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen af sådanne projekter kan begrænses (Spørgsmål 5);

2.8 **går ind for**, at der i forbindelse med offentlige indkøb på alle niveauer (EU, medlemsstaterne, regionerne og kommunerne) tages hensyn til energieffektivitetskriterier. I betragtning af, at det drejer sig om 16 % af EU's BNP, ville forøget efterspørgsel efter effektive redskaber, køretøjer, bygninger m.m. indebære en stærk tilskyndelse for industrien til at udvikle eller billigøre sådanne produkter. Der kan henvises til omfattende erfaringer med økologiske indkøbskriterier i medlemsstaterne;

2.9 **afviser dog** en udbudsretlig forpligtelse for ordregivende myndigheder, da mange regioner og kommuner arbejder med ekstremt knappe budgetter. I stedet bør finansielt svage kommuner orienteres fyldestgørende om fordelene ved energieffektive indkøb, så de selv kan afgøre, om de vil vælge billigste eller bedste udbydere (Spørgsmål 6);

2.10 **bifalder** finansieringsordninger for energieffektivitetsprojekter. Men for det regionale og det lokale niveau vil dette betyde, at finansielle midler og støtte kun kan stilles til rådighed på frivillig basis og afhængigt af den budgetmæssige situation (Spørgsmål 7 og 22);

2.11 **opfordrer** Kommissionen til at tage hensyn til energieffektivitetskriterier på alle politikområder, som hører under EU's kompetence. Navnlig i forbindelse med strukturfondene og samhørighedsfonden, med udvikling i landdistrikterne og med forskningsstøtte kunne Kommissionen gøre energieffektivitet til et bindende kriterium ved udvælgelsen af projekter. Dette kan også betragtes som et indirekte incitament for kommuner og regioner (Spørgsmål 12);

2.12 **afviser** udvidelse eller skærpelse af EU's bygningsdirektiv, før virkningerne af gennemførelsen af direktivet i dens nuværende form er blevet evalueret. Inden det eventuelt udvides eller skærpes, må der levnes passende tid til evaluering af det eksisterende bygningsdirektiv (Spørgsmål 8);

2.13 **anbefaler** intensivt PR-arbejde på alle niveauer. Kampagnerne skal have national, regional eller lokal relevans og bør navnlig berøre temaer, hvor målgrupperne faktisk har praktiske alternative handlemuligheder. Samarbejde mellem Kommissionen/dens repræsentationer i medlemsstaterne og regioner og kommuner ville være en god ide (Spørgsmål 12);

2.14 **påpeger** behovet for information og uddannelse, som ikke bør begrænses til fagfolk inden for energisektoren, men

udvides til også at omfatte personer, der arbejder uden for denne sektor, som f.eks. navnlig arkitekter, byggefirmaer og -entreprenører, planlæggere og infrastrukturforvaltere;

2.15 **går klart ind for** at fremme anvendelsen af kraftvarmeanlæg. Ud over at gennemføre kraftvarmedirektivet med engagement er det også ubetinget nødvendigt at udvikle det dertil hørende varmemarked hurtigere end hidtil (Spørgsmål 13);

2.16 **støtter** sanering af ældre — ineffektive — fjernvarmesystemer som et meget vigtigt bidrag til forøgelse af energieffektiviteten og opfordrer medlemsstaterne til at anvende strukturfonds- og samhørighedsfondsmidler hertil;

2.17 **støtter** Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til lovgivning vedrørende et effektivt varme- og kølemarked. For det lokale niveau er effektiv udnyttelse af den anvendte varmeenergi af lige så stor betydning som fornuftige løsninger på køleområdet. Klimaanslag har inden for de seneste år medført en enorm forøgelse af strømforbruget i den varme årstid. Da varme- og kølemarkedet i kraft af byggeforskrifterne hører under de lokale myndigheders kompetence, er en særlig informationspolitik og rådgivning også her af stor betydning. Lokale beslutninger bør påvirkes i retning af større energieffektivitet. Innovative eksempler fra fjernvarme- og fjernkølemarkedet kan findes blandt ovennævnte Internet-steders eksempler på god praksis;

2.18 **støtter** grønbogens tanker om fremme af og støtte til decentral produktion, men gør opmærksom på, at der må ses nøje på forholdet mellem kraftværkskapacitet og lokalt forbrug. Også her bør der sættes på kraftvarmeproduktion som en særlig effektiv produktionsform. Høj energieffektivitet kan navnlig sikres, hvor den producerede varme kan anvendes lokalt;

2.19 **understreger**, at der også i forbindelse med energiudvindelse af vedvarende energikilder må tænkes på energieffektivitet og på så skånsom omgang som muligt med de forhåndenværende ressourcer. Ved etablering af nye anlæg bør forbruget på alle områder først optimeres og forsyningssystemet først derefter indrettes efter det optimerede forbrug. Følgende faktorer bør under alle omstændigheder tages i betragtning og — alt afhængigt af de retlige forhold i den pågældende medlemsstat — overvejes under inddragelse af de kompetente regionale og lokale myndigheder: placeringen, teknologiarten, anlæggenes størrelse, udnyttelsesgraden;

2.20 **afviser** en ordning med hvide (energieffektivitets)attester, hvor leverandøren forpligtes til at gennemføre besparelsesforanstaltninger hos slutbrugerne. Man kan frygte, at omkostningerne ved at indføre og opretholde en ekstra handelsordning nationaløkonomisk set overstiger besparelserne.

Bortset fra det omfattende administrative besvær forekommer det her også endnu sværere end i forbindelse med emissionshandel at foretage en retfærdig fordeling (Spørgsmål 15);

2.21 **kræver** yderligere investeringer i udbygning af den offentlige personnærtrafik og jernbaneinfrastrukturen. Kun hvis der findes fornuftige alternativer til den individuelle transport (bilkørsel), kan man på længere sigt forvente en reduktion af biltrafikken; **bifalder** i den forbindelse, at Kommissionen i forslaget til forordning om offentlig persontrafik ad jernbane og landevej erklærer sig som tilhænger af regioners og kommuners selvbestemmelsesret i forbindelse med levering af disse forsyningspligtigheder og dermed anerkender deres rolle for så vidt angår sikring af offentlig personnærtrafik;

2.22 **opfordrer** Kommissionen til også at fastholde industrien på dens forpligtelser og til via forskellige foranstaltninger at arbejde for at få nedbragt forbrugerpriserne på energieffektivt apparatur og teknologi i tilknytning til vedvarende energiformer; **erklærer sig enig** med Europa-Parlamentet i, at der for enkelte teknologiers vedkommende inden for de seneste år er opnået bemærkelsesværdige omkostningsreduktioner, men der er behov for yderligere reduktioner, hvis foranstaltninger til forøgelse af energieffektiviteten skal blive attraktive for almenheden;

2.23 **finder at EU** på baggrund af de relativt høje miljøstandarder i Europa bør søge at forhandle sig frem til toldmæssige eller ikke-toldmæssige fordele for energieffektive produkter inden for WTO.

Bruxelles, den 16. februar 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om europæiske ungdomspolitikker Varetagelse af unges interesser i Europa — gennemførelse af Den Europæiske Ungdomspagt og fremme af aktivt borgerskab

(2006/C 192/04)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet om »Europæiske ungdomspolitikker: Varetagelse af unges interesser i Europa — gennemførelse af Den Europæiske Ungdomspagt og fremme af aktivt borgerskab« (KOM(2005) 206 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. maj 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 25. juli 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til »Den europæiske ungdomspagt« (Formandskabets konklusioner fra topmødet i Bruxelles (den 22.-23. marts 2005), 7619/05, bilag 1),

under henvisning til sin udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse »Oprettelse af programmet« Aktive unge »for perioden 2007-2013« ⁽¹⁾ (CdR 270/2004 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse om opfølgning af Kommissionens meddelelse til Rådet om hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« — Forslag til fælles målsætninger for

⁽¹⁾ KOM(2004) 471 endelig.

⁽²⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 4.